

Nr 230

Av herrar Nilsson i Lönsboda och Carlsson i Huskvarna, om *resersättning från den allmänna sjukförsäkringen i samband med sjukgymnastisk behandling.*

(Lika lydande med motion nr 282 i Första kammaren)

Jämlikt 18 § lagen om allmän sjukförsäkring må allmän sjukkassa med tillsynsmyndighetens medgivande och enligt de närmare föreskrifter, som meddelas av tillsynsmyndigheten, besluta att ersättning skall utgå för försäkrads kostnader för sjukgymnastik eller eljest behandling med bad, massage, elektricitet eller hetluft eller annan därmed jämförlig behandling. I sådant fall skall den obligatoriska sjukvårdsförsäkringen i kassan omfatta även förmån som avses med beslutet. Sedermera har riksförsäkringsanstalten i cirkulärskrivelse till de allmänna kassorna föreskrivit, att lokal- eller stadscentralkassors beslut om ersättning må avse en eller flera av följande behandlingsformer, nämligen sjukgymnastisk behandling (rörelsebehandling och massage), behandling med hetluft, diatermi och kortvåg samt foniatrisk behandling. Samtliga kassor har sedermera ändrat sina stadgar i enlighet härmed. Som villkor att ersättning enligt fastställda grunder skall kunna av sjukkassa utgivas för försäkrads kostnader för sjukgymnastisk behandling gäller, att behandlingen skall ha meddelats av läkare eller legitimerad sjukgymnast eller ock av person som upptagits i en av anstalten fastställd förteckning. I regel utgår bidrag med $\frac{3}{4}$ av kostnaden.

Denna utökning av förmånerna från sjukkassorna hälsades med tillfredsställelse av dem som på grund av sjukdom var nödsakade att söka dylik behandling.

Men däremot var det en besvikelse att beslutet ej innebar ersättning för kostnaderna för resa till och från behandlingsorten. Då det råder stor brist på legitimerade sjukgymnaster, medför detta ofta långa och dyrbara resor för den hjälpsökande. Då det mycket ofta är sådana som svårt angripits av svårt invalidiserande sjukdomar som regelbundet behöver behandling, blir kostnaderna ännu mer krävande, då detta klientel på grund av sjukdomens art oftast saknar inkomstmöjligheter.

Då det vore en värdefull förmån för det klientel det gäller att få bidrag till dylika resor, föreslår vi,

att riksdagen måtte besluta att ersättning för resa till och

från sjukgymnastisk behandling skall utgå, samt att vederbörande utskott måtte utarbeta förslag till härför erforderliga författningsändringar.

Stockholm den 25 januari 1961

Arvid Nilsson
i Lönsboda

Henning Carlsson
i Huskvarna